

Vlaams
Parlement

vergadering **C254**
zittingsjaar 2019-2020

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en
Toerisme

van 7 juli 2020

(Wegens de coronamaatregelen werd deze vergadering via videoconferentie georganiseerd.)

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Johan Deckmyn aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management, over de schenking van medisch materiaal aan China tijdens de coronacrisis – 2901 (2019-2020)	3
VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management, over de cyberaanvallen van China op Europese gezondheidszorginstellingen – 2985 (2019-2020)	6
VRAAG OM UITLEG van Johan Deckmyn aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management, over de onrustwekkende situatie in Venezuela en de uitzetting van de EU-gezant – 3006 (2019-2020)	10
VRAAG OM UITLEG van Johan Deckmyn aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management, over de impact op Vlaanderen van het vrijhandelsakkoord tussen de Europese Unie en Mexico – 3021 (2019-2020)	12

VRAAG OM UITLEG van Johan Deckmyn aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management, over de schenking van medisch materiaal aan China tijdens de coronacrisis – 2901 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Cathy Coudyser

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Minister-president, uit een antwoord op een schriftelijke vraag gesteld aan de Europese Commissie door Europees Parlements-lid Derk Jan Eppink blijkt dat China in februari maar liefst 56 ton aan medisch materiaal heeft gekregen van de Europese Unie. Het ging om 2100 beschermingsbrillen, 662.000 items beschermende kleding, bijna 113.000 chirurgische maskers, bijna 2 miljoen medische mondkmaskers en 21.300 wegwerpschorten. De donaties werden gedaan in het kader van het Uniemechanisme voor civiele bescherming. China heeft hiervoor niet moeten betalen. Dat is al een eerste belangrijk gegeven.

Het is stuitend vast te moeten stellen dat enkele dagen nadat waarschuwingen over COVID-19 werden geuit door het Europees Centrum voor Ziektepreventie en Controle de Europese Commissie essentiële goederen die Europese burgers beter hadden kunnen wapenen, gratis exporteert naar China. Bovendien is het zo dat toen enkele weken later de pandemie in alle hevigheid in Europa uitbrak, de EU en de lidstaten medisch materiaal tekortkwamen en moesten betalen voor hulpgoederen uit China.

Wat is de visie van de Vlaamse Regering op export van medisch materiaal gedurende de coronacrisis naar landen buiten de Europese Unie? Is er vanuit Vlaanderen via het Uniemechanisme voor civiele bescherming medisch materiaal uitgevoerd naar landen buiten de Europese Unie? Indien ja, wanneer en om welke landen en welk materiaal gaat het? Heeft Vlaanderen op enige andere wijze in het kader van de coronacrisis giften aan landen buiten de Europese Unie gedaan? Indien ja, wanneer en om welke landen en welk materiaal gaat het? Werd vanuit Vlaanderen medisch materiaal naar andere lidstaten van de Europese Unie verzonden? Indien ja, wanneer en om welke lidstaten en welk materiaal gaat het? Het zijn gelijkaardige vragen, maar ze zijn ingegeven door het feit dat we gratis materiaal hebben uitgevoerd om dan achteraf geconfronteerd te worden met een tekort aan materiaal dat we dan zelf moesten aankopen.

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: De Europese Unie heeft een traditie om steun te leveren aan slachtoffers van natuurrampen, rampen door menselijk toedoen of acute noodsituaties. Dat is de jongste jaren herhaaldelijk gebeurd. Het activeren van noodhulpprocedures en het opsturen van medisch materiaal was in die zin een blijk van solidariteit. Daar was op zich niets mis mee. Er was toen in Wuhan een duidelijke noodsituatie.

Het Uniemechanisme voor civiele bescherming medisch materiaal of het Union Civil Protection Mechanism (UCPM) waarnaar u verwijst, is een financieringsmechanisme van de EU dat betrekking heeft op civiele rampen. In ons land neemt de federale overheid en meer bepaald het Nationaal Crisiscentrum dat behoort tot de FOD Binnenlandse Zaken, hierin de lead. Het Crisiscentrum van de Vlaamse Overheid (CCVO) is daar maar zijdelings bij betrokken. Het CCVO heeft geen weet van leveringen van medisch materiaal uit Vlaanderen aan het buitenland via het Europese UCPM.

Dan was er de vraag of we op andere wijze in het kader van de coronacrisis giften hebben gedaan aan landen buiten de EU. Mij is slechts één geval bekend waarin

de Vlaamse overheid heeft bijgedragen tot de levering of schenking van medisch materiaal in landen buiten de Europese Unie. Op 12 juni ontving de New York City Mayor's Office vijfduizend gezichtsmaskers, geschonken door Flanders House New York én de Amerikaanse afdeling van de Turnhoutse spellenfabrikant Cartamundi. De gelaatsschermen werden uitgedeeld aan gezondheidswerkers, ziekenhuizen en mensen die medische beschermingsmiddelen nodig hadden. New York was op dat moment de zwaarst getroffen stad in de Verenigde Staten, en is ook de stad waar Flanders House is gevestigd. De maskers werden geproduceerd door Cartamundi in de VS en geschonken aan de stad New York. Flanders House nam de transportkosten ten laste, die ongeveer 400 dollar bedroegen, dus niet het grootste bedrag.

Er was dan de vraag of er vanuit Vlaanderen medisch materiaal naar andere lidstaten van de Europese Unie werd verzonden. Vlaanderen heeft een open economie, en is sterk afhankelijk van de export. De term 'medisch materiaal' is ook heel ruim. Vlaanderen geldt als topregio op het vlak van lifesciences en gezondheid. Denk maar aan de biotechsector. Er is dus met zekerheid medisch materiaal verhandeld tussen Vlaamse bedrijven en hun klanten binnen en buiten de Europese Unie. De concrete exportcijfers voor de voorbije maanden zijn echter nog niet beschikbaar. Alleen daaruit zullen we kunnen opmaken om welke landen en producten het zou kunnen gaan. De mate waarin bedrijven, burgers of ngo's uit Vlaanderen hebben meegewerkt aan de verzameling en schenking van medisch materiaal aan andere landen is me niet bekend. Dat zijn dus gewoon bedrijven die bilateraal kopen en verkopen in Europa, maar die exportcijfers zullen pas later bekend zijn.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Minister-president, alleszins bedankt voor uw antwoord. Ik begrijp alvast dat het natuurlijk zo is dat we niets kunnen inbrengen tegen een traditie binnen de Europese Unie om hulp te sturen naar landen buiten de EU. Uiteraard is dat geen enkel probleem, maar de vraag was vooral of we geen lessen moeten trekken uit wat er is gebeurd. De vraag van collega Eppink in het Europees Parlement is immers wel relevant. We mogen toch verwachten dat er een vorm van wederkerigheid zou bestaan. Enerzijds worden door Europa in gevallen van nood gratis goederen geleverd aan bepaalde landen, anderzijds zien we dat, wanneer we in eigen land enkele maanden later ook hulpgoederen nodig hebben, we diezelfde goederen moeten invoeren uit diezelfde landen, maar daar dan wel voor moeten betalen. Wat daar is gebeurd, lijkt me niet echt logisch. Van daar ook mijn vraag om daar lessen uit te trekken, om daar misschien bilateraal toch nog eens op terug te komen in de toekomst. Zeker als het gaat om hulp is wederkerigheid immers toch wel een belangrijk gegeven.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Collega's, ik wil me graag aansluiten, omdat collega Deckmyn hier de indruk geeft dat er vanuit China niets zou zijn geschonken aan ons land, wat natuurlijk helemaal niet waar is. Ik heb hier een heel lijstje van schenkingen van medisch materiaal door China. Ik wil dat toch even overlopen. De Chinese zusterprovincie Shaanxi heeft medio maart aan de provincie Antwerpen medisch beschermingsmateriaal geleverd, op het moment dat het gezondheidssysteem in Noord-Italië dreigde te bezwijken onder de pandemie. China heeft niet alleen medisch materiaal geschonken, maar heeft ook zelfs dokters en verplegend personeel overgevlogen.

En op dat moment waren wij – ik zal het toch maar zeggen – te laf om iets te doen met de Europese lidstaten. Op dat moment Italië niet helpen vond ik heel erg – dat is mijn persoonlijke mening.

Op 16 maart kwam een grote schenking van het Chinese bedrijf Alibaba aan in Europa. De Chinese reus Huawei bood einde maart een voorraad van 200.000 operatiemaskers aan aan België. Duitsland ontving de voorbije maanden testkits van de Chinese overheid. In maart ontvingen Frankrijk en Spanje mondkapjes, beschermende pakken, testkits en beademingsapparatuur. In maart ontving Nederland tienduizenden mondkapjes van drie Chinese luchtvaartmaatschappijen.

Wij weten ook dat zij daar geostrategische bedoelingen mee hebben. Dat is niet alleen pure internationale solidariteit. We kunnen niet zeggen dat ze niets hebben gedaan. Het ogenblik dat wij nog aan export aan hen gedaan hebben, was de crisis hier nog niet losgebarsten.

Het begin van uw verhaal klopt dus niet helemaal. De waarheid heeft ook haar rechten. Dat wil niet zeggen dat ik nu plots de grote verdediger van China moet zijn. Ik hoop dat u dat nu ook weer niet denkt. Ik wou gewoon even de puntjes op de i zetten.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Voorzitter, minister-president, namens ons ook steun voor de organisatie die al heeft bewezen dat we bij grote rampen echt een waardevolle bijdrage kunnen leveren. Wat covid betreft, hebben ze ook gezorgd voor de repatriëring van Europese burgers uit China, en het is net ook met die vluchten dat de goederen zijn vervoerd. Het is dus een toonbeeld van efficiëntie. Voor zover wij kunnen nagaan – en ik denk dat dat ook allemaal terug is te vinden op de website van de Europese Commissie, werd er vanuit België, vanuit Vlaanderen, niet individueel bijgedragen aan de levering van middelen aan China. Dat betekent niet dat ik daartegen zou zijn. Ik ben voor wederkerigheid. Ik vind dat we elkaar moeten helpen in nood. Het gaat over mensen wereldwijd. We moeten daar absoluut voor gaan.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, minister-president, de vraag is inderdaad interessant. Ik hoop dat we met de Vlaamse Regering en de Vlaamse overheid focussen op het belang om in Vlaanderen zelf, in de Europese Unie te zorgen voor een strategische reserve. Dat moeten we voldoende opbouwen zodat we niet afhankelijk zijn van derde landen buiten de EU.

Als ik het goed voorheb, hebben bedrijven die naar aanleiding van de coronacrisis medische producten maar ook beschermingsmateriaal ontwikkelden, de mogelijkheid om investeringssteun te krijgen. Dit werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Het is van belang dat wij als kleine regio die op een bepaald moment acuut werd geconfronteerd met een gebrek aan bepaald beschermingsmateriaal, zorgen dat we in de toekomst voldoende hebben. Dan zouden we zelfs meer kunnen uitvoeren naar landen die nog zwaarder getroffen zijn dan wij.

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Collega's, ik heb geen specifieke vragen meer gekregen, dus ik heb daar niets aan toe te voegen.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Voorzitter, ik wil toch nog een paar zaken aangeven. Mevrouw Brouwers gaf een goede aanvulling. Collega Talpe stelde dat China ook zaken naar hier stuurde. Ik kan dat zeker niet tegenspreken. Goed dat u die aanvulling maakt. Ik ben ook blij dat u eveneens gewezen hebt op de

geostrategische doelstellingen van China. Ik wil hier niet aan een spelletje zwartepieten doen. Dat was geenszins mijn bedoeling.

Mijn vraag was ook niet beschuldigend bedoeld, maar eerder gericht op de toekomst omdat we soms toch met een bizarre situatie worden geconfronteerd. We hebben gratis materiaal uitgevoerd naar China, maar daarna moesten we diezelfde goederen opnieuw betalend invoeren uit datzelfde land. Ik sluit me volledig aan bij wat de heer Vanlouwe zegt: we moeten in Vlaanderen en in Europa zelf voor strategische reserves zorgen om potentiële nieuwe crisissen, en die zullen er ongetwijfeld komen, goed aan te pakken. Mijn vraag was vooral ingegeven door de zorg voor de toekomst op het vlak van de nood aan materiaal. We moeten bekijken of we op basis van wederkerigheid bilateraal of multilateraal goede afspraken kunnen maken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management, over de cyberaanvallen van China op Europese gezondheidszorginstellingen – 2985 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Cathy Coudyser

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): China gaat hier de laatste tijd vaak over de tong, ook in mijn vraag. Op maandag 22 juni 2020 hielden China en de Europese Unie een uitgebreid overleg. De onderlinge relaties staan om meerdere redenen onder druk. Er is het uitblijven van een investeringsakkoord, er is het klimaatbeleid in China, maar zeker ook de situatie in Hongkong en de veiligheidswet waarmee Peking de Hongkongse autonomie inperkt. Dit kwam al aan bod in de commissie van 9 juni 2020, en ook u uitte toen uw bezorgdheid over de gang van zaken.

Een kwestie die de commissievoorzitter aan bod bracht tijdens de conferentie is de vaststelling dat er cyberaanvallen zijn uitgevoerd op Europese ziekenhuizen en bedrijven binnen de gezondheidszorg. De Europese Commissie had al in april gemeld dat er sprake was van dergelijke aanvallen, en ook de FBI stelde al vast dat er hackers aan het werk waren geweest bij Amerikaanse instellingen. Begin juni waarschuwde de Nederlandse inlichtingendienst voor pogingen van China tot bedrijfsspionage. Doelwit van de aanvallen is informatie over de ontwikkeling van het coronavaccin te verzamelen. Op dit moment werken tal van onderzoekers wereldwijd aan een vaccin. Volgens experts zou het land dat als eerste een vaccin kan ontdekken en daarmee dus het virus kan verslaan, zich binnen de wereldorde sterk kunnen profileren. Net om die reden zou China informatie uit andere landen proberen te verzamelen om zelf sneller tot een vaccin te kunnen komen. In Nederland zijn de verschillende laboratoria en ziekenhuizen nu extra alert en werken ze samen met het nationale Computer Emergency Response Team om zich hier beter tegen te wapenen.

Bent u op de hoogte van dergelijke aanvallen op de veiligheidssystemen van Vlaamse instellingen die werken aan het coronavaccin?

Hoe kwetsbaar zijn onze gezondheidszorginstanties voor dergelijke aanvallen?

Werden er sinds de eerste melding in de Europese Commissie van dergelijke aanvallen al maatregelen genomen om de informatiesystemen van onze instellingen beter te beschermen? Gebeurde hierover communicatie naar bedrijven en ziekenhuizen?

Het is niet de eerste keer dat er berichten komen over cyberaanvallen vanuit China. In november vorig jaar werd een Belgische handelsmissie in China nog massaal aangevallen door hackers, die probeerden in te breken in computers en smartphones. Hoe schat u die acties vanuit China in? Zet dit de relaties met het land verder onder druk?

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: De federale overheid heeft ons niet of nog niet geïnformeerd of op de hoogte gebracht van dergelijke aanvallen op de veiligheidssystemen van deze instellingen.

Ik onderstreep graag dat het veiligheidsbeleid in ons land een federale bevoegdheid is. Cyberveiligheid, waar uw vraag over handelt, is bijgevolg een opdracht van de federale overheid, meer bepaald het Centrum voor Cybersecurity België (CCB) en dat valt onder de verantwoordelijkheid van de eerste minister.

Dat is eveneens het geval voor het toezicht op de uitvoering van het informatieveiligheidsbeleid.

De Vlaamse overheid is niet bevoegd voor de informatieveiligheid en cyberbeveiliging van zorginstellingen, ziekenhuizen en aanverwante organisaties.

Wat uw vraag betreft of er al dergelijke aanvallen werden uitgevoerd, kan ik u bevestigen dat in 2019 in de werkgroep informatieveiligheid van de federale overheid afspraken zijn gemaakt, met als doel de veiligheid op een hoger niveau te tillen. Daarbij gebruikt men net als de Vlaamse overheid de ISO27001 als referentiekader.

Er worden op systematische basis ethische hackers ingeschakeld op initiatief van de federale overheid. Er zijn ook instellingen die dat zelf organiseren, zoals het Universitair Ziekenhuis Leuven. Deze maatregelen worden vrij systematisch toegepast.

De Vlaamse Regering van haar kant neemt ook zelf generieke initiatieven om de lokale besturen en bedrijven actief te ondersteunen in het verbeteren van hun veiligheidsbeleid, maar het perspectief hier is innovatie en dus niet een reactie op een specifieke dreiging. De focus ligt daarbij op cybersecurity-evaluaties en een bijhorend beleid gericht op bewustmaking, opleiding en een noodzakelijke ethische omkadering.

Streng beleidvoerend is geen garantie voor immuniteit voor cyberaanvallen: het is een kunst om op basis van de beschikbare middelen een efficiënt evenwicht te vinden tussen beveiliging en financiële middelen.

De toegepaste techniek is universeel en niet uniek verbonden aan China. Heel wat andere en ook 'bevriende' naties bezondigen zich aan elektronische oorlogsvoering om hun belangen te verdedigen en ons economisch of politiek onder druk te zetten. Het is aan de Vlaamse overheid, in samenspraak met de federale en Europese overheden, om hier diplomatisch een antwoord op te formuleren.

Het is belangrijk voor de Vlaamse overheid om de cyberveiligheid van de eigen diensten en van de instellingen onder haar bevoegdheid te garanderen door een correct en generiek antwoord te bieden via een eigen breed gedragen veiligheidsbeleid.

De Vlaamse administratie werkt aan een continu verbetertraject en een algemeen ICT-veiligheidsbeleid via het Stuurorgaan Vlaams Informatie- en ICT-beleid. Ze wordt daarbij ondersteund door de werkgroep informatieveiligheid van de Vlaamse overheid, en de actieve inzet van inhoudelijke expertise en financiële middelen van Het Facilitair Bedrijf.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. U zegt dat een groot deel onder de federale bevoegdheid valt en dat u van die kant geen enkele indicatie hebt gekregen dat er sprake zou zijn van aanvallen op onze zorginstellingen. Ik hoop dat dat goed nieuws is en dat er dan ook geen zijn, maar het kan misschien waardevol zijn om proactief, gericht zelf die vraag te stellen. Het lijkt me ook voor ons eigen beleid belangrijk om te weten wat er op ons afkomt. Zelfs al gaat het over federale bevoegdheid, het zijn nog altijd Vlaamse bedrijven die kunnen worden geraakt door deze aanvallen.

Ethische hackers zijn inderdaad heel belangrijk, dat is ook al vaker aan bod gekomen, onder meer in de plenaire vergadering. We moeten daar maximaal op inzetten, zeker ook voor de eigen instellingen en administratie.

U hebt ook gelijk dat innovatie een heel belangrijke rol speelt voor het algemeen veiligheidsbeleid. Wat die bewustmaking en opleiding betreft, hebt u absoluut onze steun. Het zal uiteraard nooit 100 procent sluitend kunnen worden, daar moeten we eerlijk in zijn.

Ik heb nog een bijkomende vraag in verband met de Chinees-Europese top die normaal in september in Leipzig zou plaatsvinden. Is er al een nieuwe datum in het vooruitzicht gesteld? Zult u daar vanuit Vlaanderen vragen hoe men ook op een hoger niveau, op Europees niveau, omgaat met dergelijke cyberaanvallen? Het lijkt me belangrijk dat de Europese Unie zich daarover buigt.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): We hebben dit thema al meermaals besproken in deze commissie en tijdens de plenaire vergadering, onder meer naar aanleiding van het bezoek van oud-collega Decaluwé aan China.

Daar kom ik nu toe want in de vierde vraag van mevrouw Talpe wil ik toch een en ander relativeren. Er zijn uiteraard cyberaanvallen op diverse systemen, maar berichten over massale cyberaanvallen tijdens de Belgische handelsmissie kunnen enigszins gerelativeerd worden. Het thema interesseert mij omdat ik altijd in de informatica heb gezeten. Na de handelsmissie heb ik een persmededeling gelezen van een Mechels ICT-veiligheidsbedrijf dat daar de nodige kanttekeningen bij plaatste. Wie met een missie naar bijvoorbeeld China gaat, wordt de facto al getoetst door diverse systemen. Dat gebeurt hier trouwens ook. Terwijl we hier mee bezig zijn, zullen er ook heel veel van onze apparaten getoetst worden door systemen in onze omgeving. Dat is niet noodzakelijk altijd een cyberaanval, maar een vorm van communicatie.

Wil ik daarmee zeggen dat er geen cyberaanvallen zijn? Helemaal niet. Uiteraard niet. Vele van die zogenaamde aanvallen zijn echter eerder automatismen, toetsgedrag van het ene systeem ten opzichte van het andere. Ik wil er ook aan toevoegen dat een echte, geslaagde cyberaanval meestal niet wordt gedetecteerd.

De vraag is zeer terecht en ik wil ze zeker niet kapot relativeren, maar ik wil dit toch aangeven omdat men de zaak soms overdrijft. Sowieso moeten we beducht zijn voor aanvallen. Ik wil me dan zeker ook aansluiten bij de vraag van mevrouw Talpe.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister-president, in uw vroegere hoedanigheid als minister van Binnenlandse Zaken hebt u heel wat initiatieven genomen. Ik herinner me nog het nationaal noodplan inzake cybersecurity, meldingen via CERT.be en

voordien was er ook al de wet op de beveiliging van vitale infrastructuur. Daarvoor is de federale overheid bevoegd.

Voor de lokale besturen zijn we zelf bevoegd. Voor ziekenhuizen ligt de bevoegdheid wel degelijk bij het federale niveau. Daarom vind ik het wel interessant dat u zegt dat u hoopt dat de Vlaamse overheid verder blijft inzetten op bewustmaking en bewustwording van de hele problematiek. Lokale besturen, provinciale besturen en onze bedrijven kunnen gehackt worden. Ik mag er niet aan denken wat er kan gebeuren in de haven en dergelijke bij cyberaanvallen.

Er is al een opsomming gebeurd van cyberaanvallen die wereldwijd door niet alleen China maar ook andere landen zijn gebeurd. Zo heeft Rusland een van de Baltische staten volledig platgelegd, zonder dat daar ooit maar iets duidelijk over werd. Het land was op geen enkele manier meer toegankelijk. Ik pleit voor een Vlaams beleid gericht op verdere bewustmaking en bewustwording van de ernst van dergelijke cyberaanvallen op ons economisch leven.

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Ik denk niet dat er al een datum vastgelegd is voor een nieuwe Chinees-Europese top. Dat heeft ook te maken met corona en reizen van en naar China. Ik neem uw suggestie mee om cybersecurity daar op de agenda te plaatsen.

Mijnheer Vanlouwe, u hebt het over bewustmaking van het bedrijfsleven voor cybersecurity. Ik hou er niet van dat niveaus in elkanders bevoegdheid elkaar voor de voeten lopen. Ik denk niet dat dit een taak is van de Vlaamse Regering.

Dat is een taak die het Crisiscentrum en het Centrum voor Cybersecurity op federaal niveau voor hun rekening nemen. Dat weet ik van toen ik nog andere verantwoordelijkheden had. Mijn ervaring met het bedrijfsleven is in ieder geval dat die bewustwording dat men zijn systemen moet beveiligen, toch behoorlijk is doorgedrongen. Ik zal niet zeggen dat dat geldt voor de kleinste kmo, maar het overgrote gedeelte van het bedrijfsleven is daar toch echt wel mee bezig. Ik hoop echter dat dat op een bepaald moment de verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid wordt. Ik wil dat ongeveer alles de verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid wordt, maar als verantwoordelijk persoon houd ik me aan de bevoegdheidsverdeling, alhoewel ik die bevoegdheden ruim uitgebreid zou willen zien. Dat is echter een ander debat.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Collega's, ik dank jullie ook voor jullie tussenkomsten. Ik neem wat er in de pers staat heel zeker met een korreltje zout. Ik verwijs naar wat collega Deckmyn daarnet aanhaalde over relativering. Als echter bij Commissievoorzitter von der Leyen, bij de FBI en ook in Nederland de alarmbellen afgaan, dan is er zeker wel een probleem, en we kunnen daar niet blind voor zijn. Minister-president, vandaar nogmaals mijn oproep om federaal eens na te vragen of er nu echt signalen van aanvallen op onze gezondheidsinstellingen zijn. Het gaat tenslotte over onze Vlaamse bedrijven, onze Vlaamse gezondheidsinstellingen. Als het zo zou zijn, dan is er wel degelijk ook een impact op Vlaanderen, op de Vlaamse economie enzovoort. Bij dezen zou ik op dat vlak dus ook van u graag een inspanning krijgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Johan Deckmyn aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management, over de onrustwekkende situatie in Venezuela en de uitzetting van de EU-gezant – 3006 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Cathy Coudyser

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Minister-president, de politieke situatie in Venezuela is al een hele tijd onrustwekkend. Het socialistische regime daar van president Maduro houdt krampachtig vast aan de macht en heeft het land in een ernstige economische en gezondheids crisis gestort. Van een rechtsstaat is alles behalve nog sprake en mensenrechtenschendingen vinden dagelijks plaats. Er blijven geen onafhankelijke instellingen meer over die het regime kunnen bedwingen of controleren, en elke vorm van protest wordt hardhandig neergeslagen. Begin vorig jaar werd Juan Guaidó te midden van hevig volksprotest aangeduid als interim-president. Deze man wordt ondersteund door meer dan vijftig landen, waaronder de lidstaten van de EU en de Verenigde Staten. Toch blijft Maduro de facto aan de macht.

Op maandag 29 juni breidde de EU de sancties tegen het Venezolaanse regime uit. De EU voegde 11 nieuwe hooggeplaatste ambtenaren toe aan een lijst die ambtenaren beperkingen oplegt wegens "hun rol bij acties en beslissingen die de democratie en rechtsstaat in Venezuela ondermijnen". In totaal staan er nu reeds 36 ambtenaren op de lijst. Zij zullen niet meer vrij kunnen reizen en hun vermogens zijn geblokkeerd. President Maduro reageerde op de toevoeging van de 11 nieuwe ambtenaren aan de lijst met het bevel aan de EU-gezant, mevrouw Pedrosa, om het land te verlaten. Zij heeft volgens de president 72 uur de tijd om het land te verlaten. Het wordt verwacht dat de EU zal reageren met een gelijkaardig verzoek aan de Venezolaanse ambassadeur bij de EU om het grondgebied te verlaten. In dat geval zal België ervoor moeten zorgen dat de Venezolaanse vertegenwoordiger het land ook daadwerkelijk verlaat.

Dat brengt me bij de volgende vragen. Minister-president, wat is uw reactie op de blijvende mensenrechtenschendingen in Venezuela? Vlaanderen neemt expliciet stelling in op dat vlak. Ik verwijs naar het bestuursakkoord. Plant de Vlaamse Regering stappen te ondernemen om druk uit te oefenen op het socialistische regime van Maduro? Wat is uw reactie op de beslissing van president Maduro om EU-gezant Pedrosa het land uit te zetten? Indien de Venezolaanse ambassadeur bij de EU daadwerkelijk wordt gevraagd te vertrekken, zult u dan ook bij de Federale Regering aandringen op de daadwerkelijke uitzetting van de Venezolaanse ambassadeur?

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Het is duidelijk dat Venezuela een van de vele landen is waar sinds jaren mensenrechten stelselmatig geschonden worden. Mijn administratie volgt de dramatische politieke en socio-economische situatie van het land op de voet op.

Vlaanderen schaart zich achter de acties van de Europese Commissie. Die heeft samen met het gros van de internationale gemeenschap deze schendingen scherp veroordeeld.

De Commissie gaat nu een stap verder door hoge ambtenaren toe te voegen aan de lijst van personen die niet naar de EU kunnen reizen. De EU oefent permanent en systematisch druk uit op het regime om vrije verkiezingen te houden en alle

democratische en mensenrechten te eerbiedigen. Deze acties van de EU kunnen uiteraard rekenen op de sympathie van de Vlaamse Regering.

Een kat in het nauw maakt rare sprongen. Vanzelfsprekend zal het uitzettingsbevel van de EU-gezant het voeren van een open dialoog allesbehalve ten goede komen. Maar evenmin zal het de houding ten gronde van de Europese Unie beïnvloeden.

Het gaat om een mogelijke autonome beslissing van de EU, en over een procedure die de bevoegdheid is van de Federale Regering. Ik kan erop aandringen, maar het is niet aan de Vlaamse Regering maar aan het federale parlement om de Federale Regering te controleren. Ik kan niet meer doen dan een gewone burger, het is mijn bevoegdheid niet, maar het kan geen kwaad om erop aan te dringen.

Ik heb er vertrouwen in dat de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor Buitenlandse Zaken en Veiligheidsbeleid op de gepaste manier de Venezolaanse regering van antwoord zal dienen.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Venezuela is inderdaad een problematisch land. Uiteraard, zou ik zeggen. Ik had niet anders verwacht dan dat de Vlaamse Regering zich achter de EU-initiatieven zou scharen. Ik ben tevreden dat u daar de nodige aandacht aan zult blijven schenken. U hebt overschot van gelijk: een kat in het nauw maakt rare sprongen. Natuurlijk komen we nu in een situatie terecht van actie en reactie. De bedoeling van mijn vraag was toch effectief om dit punt opnieuw op de agenda te zetten vanuit de invalshoek van Vlaanderen. Ik begrijp dat het federale niveau uiteindelijk de beslissing zal nemen, maar ik vond het belangrijk om dit punt hier nog eens te maken.

De voorzitter: De heer Nachtergaele heeft het woord.

Joris Nachtergaele (N-VA): Voorzitter, minister-president, volgens Luis Almagro, secretaris-generaal van de Organisatie van Amerikaanse Staten, is Venezuela onder president Maduro de ergste dictatuur die hij ooit gezien heeft in Latijns-Amerika. De lat ligt daar hoog. Het land is onder leiding van Maduro in chaos beland. De rechtsstaat is er onbestaande, de gezondheidszorg is ingestort. Het eigendomsrecht en het recht op vrije meningsuiting zijn afgeschaft. Het hele staatsapparaat is geïnfilterd door drugskartels. Het cynisme ten top: Venezuela is sinds begin dit jaar lid geworden van de VN-mensenrechtenraad in Genève, terwijl die raad vorig jaar nog maar besliste om de schendingen van de mensenrechten in datzelfde land te onderzoeken. Dat rapport is in voorbereiding, we verwachten de conclusies in september.

We gaan ervan uit dat onze algemeen afgevaardigde in Genève hierover met u zal terugkoppelen. Het kan een belangrijk rapport zijn op basis waarvan we verdere acties in Vlaanderen, de EU en de VN kunnen stoelen. Het is dan ook duidelijk dat we consequent moeten zijn in onze beoordeling van de schending van de mensenrechten waar ook ter wereld, en zeker in Latijns-Amerika.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Voorzitter, minister-president, mijnheer Deckmyn, voor onze fractie is Venezuela een grote bezorgdheid. Het land is door jarenlang wanbeleid in een zware crisis terechtgekomen waar schending van de mensenrechten schering en inslag is. De gezondheidszorg is bijna onbestaande. De inflatie veroorzaakt een enorme economische impasse. Het is inderdaad aangewezen dat we druk en sancties uitvoeren. Ik wil toch een zekere bezorgdheid uiten ten opzichte van het Venezolaanse volk.

Er wordt geen olie meer opgepompt terwijl er vorig jaar nog 22 olieplatformen actief waren. De reden daarvoor is het embargo van de Verenigde Staten tegenover het land.

Nu, olie is een belangrijke bron van inkomsten voor het land. Als de uitvoer wordt stopgezet, raakt dat ook de mensen in de straat. Dat is een aandachtspunt dat we moeten meenemen als we sancties vastleggen ten opzichte van dat land.

Ik dacht bovendien dat na gesprekken tussen Europa en de Venezolaanse minister van buitenlandse zaken men is teruggekomen op de beslissing om de ambassadrice van de Europese Unie te laten vertrekken. Ik weet niet of die informatie correct is.

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Ik ben daar niet van op de hoogte, mevrouw Talpe. Ik moet u het antwoord schuldig blijven. Ik merk ook op dat de PVDA in dezen redelijk stil is, maar dat zal waarschijnlijk zijn omdat ze afwezig is.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Minister-president, u haalde net mijn eindconclusie bijna onderuit. Ik wilde ook naar voren brengen dat ik het jammer vind dat we geen collega van de PVDA in ons midden hebben om het een en ander te duiden. Ik denk dat het belangrijk is dat als je bepaalde regimes verdedigt je er ook bent om het een en ander te duiden of te relativiseren bij wijze van spreken. Alle gekheid op een stokje: Venezuela staat wel echt vooraan bij de landen die de mensenrechten schenden. We moeten zeker alert en attent blijven om deze situatie verder op te volgen. Uiteraard moeten we dat in eerste instantie vanuit Europa doen, maar Europa bestaat uit lidstaten en ook Vlaanderen kan de vinger aan de pols houden en de situatie verder blijven opvolgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Johan Deckmyn aan Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, ICT en Facilitair Management, over de impact op Vlaanderen van het vrijhandelsakkoord tussen de Europese Unie en Mexico – 3021 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Cathy Coudyser

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Ik blijf een beetje in Latijns-Amerika. In mei zijn de EU en Mexico na vier jaar onderhandelen tot een principeakkoord gekomen over een nieuw vrijhandelsakkoord. Dat akkoord moet het vorige vrijhandelsakkoord tussen de EU en Mexico uit 2000 vervangen. Er zijn echter heel wat bezorgdheden over het nieuwe akkoord. Het lijkt namelijk de weg te effenen voor de ongebreidelde import van Mexicaans vlees, en bij uitbreiding andere landbouwproducten. De voedselveiligheid zou hierdoor in het gedrang kunnen komen aangezien de EU veel strengere eisen stelt in dat verband dan Mexico. Momenteel importeert de EU bijna geen voedselproducten uit Mexico. Er wordt vanuit de EU voornamelijk geëxporteerd naar het Amerikaanse land. Bovendien zal er ook een vorm van investor-state dispute settlement (ISDS) in het verdrag opgenomen worden. Dat is een internationaal tribunaal dat de deur openlaat voor multinationals om de Europese en Vlaamse wetgeving in verband met bijvoorbeeld veiligheid te ondermijnen. Dat is een punt dat we ook al in de plenaire vergadering naar voren hebben gebracht in verband met de decreten over Ghana, Ivoorkust en Singapore.

Zal de Vlaamse Regering dit vrijhandelsakkoord ondersteunen?

Bent u reeds nagegaan wat de mogelijke impact van een dergelijk vrijhandelsakkoord zal zijn op Vlaanderen? Wat zijn de voor- en nadelen van het vrijhandelsakkoord zoals het nu voorligt?

Wat stelt u tegenover de bezorgdheid van sommigen dat onze landbouwers er een dumpingconcurrent bij kunnen krijgen?

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Ik verwijs naar de besprekingen over dit vrijhandelsakkoord naar aanleiding van een actuele vraag van de heer Muyters op 13 mei 2020.

Mijn diensten hebben de analyse van het akkoord nog niet helemaal afgerond. We zijn ook nog niet aan het beslissingsmoment gekomen. De teksten worden eerst nog juridisch opgeschoond en vertaald, en dan zal de Europese Commissie haar voorstellen voor het concluderen en het sluiten van het akkoord presenteren aan de Europese Raad.

In onze analyse die we maken, is er aandacht voor de defensieve maar ook voor de offensieve belangen die we hebben. Zoals ik aangaf in de plenaire vergadering van mei, zijn er economische opportuniteiten die van Mexico een interessante exportbestemming kunnen maken voor heel wat producten en diensten uit Vlaanderen.

Voor de mogelijke impact op Vlaanderen verwijs ik naar de besprekingen die we hadden tijdens de plenaire vergadering van 13 mei jongstleden. Ik wil wel ingaan op de inhoud van het akkoord. Zoals u weet, gaat het om de modernisering van een bestaand akkoord dat al sinds 2000 van toepassing is. Heel wat EU-producten kunnen bijgevolg al tariefvrij ingevoerd worden.

Vandaag is Mexico een veeleer bescheiden exportbestemming voor Vlaanderen. Toch wijzen recente handelscijfers op een toenemend belang. Zo beliep de Vlaamse uitvoer van goederen in 2019 1,3 miljard euro, een stijging van meer dan 15 procent in vergelijking met het jaar voordien. Daarmee is het land voor Vlaanderen de tweede belangrijkste exportmarkt in Latijns-Amerika, na Brazilië.

Door deze actualisering zijn er nieuwe mogelijkheden en opportuniteiten. Zo zullen de invoertarieven die nog steeds bestaan voor bepaalde voedingsproducten zoals chocolade, koekjes en bevroren aardappelproducten worden gereduceerd tot 0 procent. Maar niet alleen de afbouw van tarieven kan een stimulans zijn om de handelsrelaties te bevorderen, ook andere regelgevende aspecten zorgen voor een gemakkelijkere handel en opportuniteiten.

Het uitgeklaarde hoofdstuk over openbare aanbestedingen dat de afronding van het gehele akkoord toelaat, zal ervoor zorgen dat Europese bedrijven een betere toegang hebben tot deze markt, ook bij de lagere overheden, en garandeert transparantie en voorspelbaarheid in de procedures.

Daarnaast zijn ook talrijke bepalingen opgenomen om de Mexicaanse normen en standaarden beter te aligneren met de geldende EU-normen en -standaarden. Dit moet het voor bedrijven gemakkelijker maken om internationaal zaken te doen met het land.

Ook op het vlak van investeringen bevat het akkoord bepalingen die het investeringsvertrouwen kunnen versterken. Zo is er een modern investeringsbeschermingsluik opgenomen waarbij het Investment Court System wordt gehanteerd. Ik

herinner u hierbij graag aan de uitspraak van het Hof van Justitie van de EU in advies 1/17 over de verenigbaarheid van dit systeem met het EU-recht.

Behalve de investeringsspecifieke bepalingen zijn er ook anticorruptiebepalingen opgenomen die het investeringsvertrouwen ten goede moeten komen.

Ik heb mij hier beperkt tot enkele grote lijnen van het akkoord, maar er zijn uiteraard tal van andere voordelen. Ik wil nog even ingaan op de manier waarop dit akkoord ook rekening houdt met kmo's die in vergelijking met grotere bedrijven niet altijd over dezelfde middelen beschikken om vlot te analyseren hoe zij de buitenlandse markt kunnen betreden. Welnu, de overeenkomst voorziet in bepalingen die ervoor moeten zorgen dat de bedrijven gemakkelijker een overzicht hebben van de voordelen voor hen. Zo moeten beide partijen daarvoor een specifieke webpagina opmaken.

Last but not least promoot het akkoord ook duurzame ontwikkeling. Daartoe is een eigentijds hoofdstuk opgenomen.

Wat onze landbouwers en de dumpingconcurrentie betreft, steunt Vlaanderen als open economie handelsakkoorden die een betere markttoegang creëren voor onze bedrijven. Tegelijk waakt Vlaanderen over een aantal defensieve belangen om te vermijden dat bepaalde kwetsbare of gevoelige Vlaamse sectoren negatieve effecten ondervinden van een vrijhandelsakkoord.

In die optiek heb ik goed nota genomen van de bezorgdheden die leven. Ze zullen mee in rekening worden genomen bij de analyse met het oog op de standpuntbepaling. We nemen hierbij, zoals altijd, alle elementen van het akkoord in overweging, inclusief onze defensieve en offensieve belangen. Ook voor de landbouwsector en de bredere agrovoeding is Mexico een interessante markt en zorgt dit akkoord voor bijkomende markttoegang.

In onze evaluatie kijken we niet enkel naar de markttoegang maar ook met veel aandacht naar elementen zoals de regelgevende samenwerking en afspraken over standaarden, de opname van het voorzorgsprincipe en vrijwaringsmaatregelen voor bepaalde producten.

Bovendien zijn in het akkoord een aantal garanties ingebouwd voor het geval dat er ernstige schade zou zijn in een bepaalde sector door een toegenomen invoer door het akkoord.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Het is inderdaad een interessante aanvulling op het antwoord dat u al gaf op de actuele vraag van de heer Muyters.

Ik hoor dat men nog niet aan een beslissingsmoment toe is. Ik begrijp dat Mexico een interessante exportlocatie is. U zult mij niet horen zeggen dat we niet moeten kijken wat de mogelijkheden daar zijn. Vlaanderen is bij uitstek een exportland. We moeten alvast wel voorbehoud kunnen maken bij bepaalde akkoorden die internationale tribunalen de mogelijkheid geven om Europese en Vlaamse regelgeving te ondermijnen.

Ik ben alvast blij dat u goed nota hebt genomen van de bezorgdheden van de landbouwsector en dat u die zult meenemen naar verdere besprekingen. Ik ben zeer tevreden om dit te horen, want als één ding duidelijk is, dan is het dat we geen land willen worden dat er extra dumpingconcurrenten bij krijgt. We moeten zeer aandachtig zijn ten aanzien van deze problematiek.

De voorzitter: De heer Muyters heeft het woord.

Philippe Muyters (N-VA): Uiteraard kom ik terug op de bespreking die we hebben gehad tijdens de actuele vraag. Mijnheer Deckmyn, iedereen moet stilaan toch beseffen welk belang export heeft voor ons land. Een op de drie jobs is in functie van onze export.

Als ik elke keer opnieuw dezelfde argumentatie hoor bij handelsakkoorden, dan heb ik daar wel problemen mee. Ik hoorde dezelfde problemen naar voren brengen bij het Comprehensive Economic and Trade Agreement (CETA), MERCOSUR en andere akkoorden. Als ik dan kijk naar de handelsakkoorden die al van kracht zijn, dan blijkt elke keer opnieuw – ik denk dat de minister-president dat wel kan beamen – dat die schrik ongegrond is geweest. Bij het CETA bijvoorbeeld is er helemaal geen overspoeling van landbouwproducten uit Canada. Ik herinner me uitspraken van de Franse president die ruiterslijk toegaf dat ook zijn weerstand tegenover het CETA achteraf ongegrond is gebleken.

Ik dacht dat er ook in het handelsverdrag met Mexico een aantal zaken zijn ingebouwd. Onze markt zal niet overspoeld kunnen worden door producten die niet voldoen aan de Europese normen inzake voedselveiligheid. Minister-president, u verwoordde het daarnet anders, maar bracht dat eigenlijk al naar voren. Meer nog, bij de andere handelsakkoorden zijn er bij mogelijke overspoeling van producten vanuit die landen mogelijkheden om daar iets aan te doen, om op dat moment toch nog actie te ondernemen. Er wordt met contingenten gewerkt en als die overschreden worden, zijn er toch nog mogelijkheden. Is dit ook het geval in het akkoord met Mexico?

Wat mij betreft, zijn er heel wat mogelijkheden om de schrik die bij landbouwers bestaat voor een deel weg te nemen. Ik pleit er ook voor dat we dat heel objectief en eerlijk doen. Minister-president, u luistert heel goed naar hen en ik hoop dat u hen van antwoord kunt dienen met de positieve zaken van bescherming die er in die handelscontracten voor hen zijn opgenomen.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Volgens de Europese Unie is er momenteel niet zo heel veel export vanuit Mexico naar de Europese Unie, laat staan van voeding. Als het verdrag er komt, zullen ze aan dezelfde veiligheidsnormen moeten voldoen. Mexico zal moeten respecteren wat er in de Europese Unie gevraagd wordt. Dat is evident.

Minister-president, hebt u er zicht op hoeveel wij importeren vanuit Mexico, vooral dan qua voeding? Gaat dat nu eigenlijk al over grote hoeveelheden, en welk soort voeding exporteert Vlaanderen momenteel al naar Mexico? Is dat vlees of zuivel of zo? Over welke hoeveelheden gaat het? Voornamelijk in het Waalse landsgedeelte is men immers zeer beducht voor dit verdrag dat er mogelijk komt, omdat er 20.000 ton rundsvlees tegen verminderde tarieven zou kunnen worden geëxporteerd naar Europa. Gesteld dat het verdrag zijn traject via het Europees Parlement en de Europese Raad en zo doorloopt, in België is de situatie dan zo dat er een probleem is als een van de regio's dat niet mee wil goedkeuren. Het is wel zo dat het probleem dan rijst inzake de materies waarvoor de lidstaten verantwoordelijk zijn. Voor de rest zou dat verdrag al kunnen functioneren als het Europees Parlement het eenmaal heeft goedgekeurd. Het is dan ook wel een beetje de vraag of dat handelsverdrag luiken zal bevatten waarvoor de lidstaten exclusief verantwoordelijk zijn, want die zouden dan nog niet van kracht kunnen worden indien er met de ratificatie naderhand een probleem rijst. Ik weet dat het 'als, als, als' is, maar het is wel een beetje verontrustend dat er in het Waalse landsgedeelte toch al ernstige vragen zijn bij dit nakende verdrag, en niet bij de minsten. Het ging onder andere over Willy Borsus.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Minister-president, ik wil me aansluiten bij wat collega Muyters zei over het belang van de export. Twee weken terug heb ik hier nog een vraag gesteld over de daling van de exportcijfers door corona en over het steunplan, dat enorm belangrijk zal zijn. Voor onze fractie is een akkoord dat handel faciliteert uiteraard enorm belangrijk. We willen dat onze bedrijven veel toegang hebben, ook tot de Mexicaanse markt. Uiteraard moeten we erover waken dat de Europese standaarden van voedselveiligheid, mensenrechten enzovoort daarbij worden gewaardeerd, maar dat is ook het geval.

Ik wil kort nog even ingaan op de bezorgdheid van de landbouwers. Ik weet dat Boerenbond heeft laten weten voor het akkoord te zijn, maar toch een aantal bezorgdheden te hebben. Minister-president, het kan dus misschien interessant zijn om contact op te nemen met uw collega, minister Crevits, om hierover ook even van gedachten te wisselen en die bezorgdheden dan ook mee te nemen.

De voorzitter: Minister-president Jambon heeft het woord.

Minister-president Jan Jambon: Wat de concrete vragen betreft: ik heb u daarstraks gezegd dat we nog bezig zijn met een analyse van het akkoord. Ik zou dus willen vragen dat u even wacht tot die analyse klaar is. Het is echter heel duidelijk dat het verdedigingsmechanismen bevat als er bepaalde drempels worden overschreden, als er een te grote import is in een bepaalde sector, die echt ondermijnend zou kunnen werken. Wacht misschien even tot we de volledige analyse van het akkoord hebben gemaakt, want het is een tamelijk complexe materie, en dan kunnen we daar in deze commissie zeker en vast op terugkomen.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Minister-president, wat dat laatste betreft, hebt u volledig gelijk. We zullen de resultaten afwachten en daar uiteraard verder over debatteren.

Collega Muyters, ik heb er daarnet ook wel op gewezen dat wij ook export enorm belangrijk vinden. We zijn er ons natuurlijk ook zeer van bewust dat Vlaanderen een exportland is en dat we daar zeker de nodige aandacht aan moeten blijven schenken. U zult me zeker geen initiatieven zien nemen die dat in het gedrang zouden brengen. Het is echter logisch dat we dezelfde bezorgdheden naar voren blijven schuiven bij akkoorden waarbij sprake is van onafhankelijke tribunalen. Men moet dat gegeven kritisch blijven benaderen. Dat is een standpunt dat wij in diverse dossiers ter zake steeds hebben aangehouden. Zoiets heet consequentie, natuurlijk. We proberen consequent te zijn met onze bezorgdheden, ook in dit dossier. We vinden, zoals ik al diverse keren heb gezegd, dat alle aandacht moet gaan naar zo veel mogelijk exportmogelijkheden voor Vlaanderen, maar wat ons betreft niet te allen prijze.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.